

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia   marca 2016 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 131/16

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko G z siedzibą w B przedstawione we wniosku z dnia 3 marca 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 11 marca 2016 r. o *wydanie pisemnej interpretacji (art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej)* – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

G z siedzibą w B – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 8 marca 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych dnia 11 marca 2016 r., o *wydanie pisemnej interpretacji (art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej)*. W dniu 10 marca 2016 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 40 zł tytułem opłaty za wydanie interpretacji.

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
bpi@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego stanu faktycznego.

1. Wnioskodawca jest zarejestrowany w rejestrze systemu zapasów interwencyjnych prowadzonym przez Prezesa pod numerem ... .
2. Wnioskodawca zajmuje się produkcją i handlem gazem płynnym LPG. Wnioskodawca, w rozumieniu ustawy, jest zatem zarówno handlowcem – z tytułu przywozu gazu płynnego LPG, jak również producentem – z tytułu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie produkcji paliw.
3. Wnioskodawca przywozi gaz płynny LPG i z tego tytułu (przywóz) wykazuje opłatę zapasową, następnie wykorzystuje m. in. przywieziony gaz płynny LPG do produkcji.
4. Zgodnie z nałożonym przez ustawę obowiązkiem Wnioskodawca ponosi koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych, uiszczając opłatę zapasową.
5. Wnioskodawca obliczając opłatę zapasową stosuje wzór wskazany w art. 21b ust. 5 ustawy, tj.:

$$O_L = (G_h \text{ lub } G_{pr}) \times Z$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają składniki formuły opisane w tym przepisie.

6. Wnioskodawca powziął wątpliwość dotyczącą zakresu i sposobu zastosowania przepisu art. 21b ust. 6 ustawy.

W związku z powyższym Wnioskodawca sformułował pytanie:

Czy Wnioskodawca, zgodnie z art. 21b ust. 6 ustawy może:

- jako producent gazu płynnego (LPG), przetwarzający go poprzez procesy mieszania, będąc również handlowcem, tj. podmiotem który dokonał przywozu gazu płynnego (LPG) przetwarzanego następnie przez procesy mieszania, zatem nie nabył go od innego – odrębnego – producenta lub handlowca, a którego to gazu płynnego (LPG) ilość stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez Wnioskodawcę jako handlowca

- obliczyć opłatę zapasową przyjmując za podstawę jej obliczenia różnicę pomiędzy ilością produktu końcowego i tą ilością gazu płynnego (LPG), która stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez nią samą jako poprzedniego handlowca?

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

1. Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż zgodnie z art. 21b ust. 6 ustawy może – jako producent gazu płynnego (LPG), przetwarzający go poprzez procesy mieszania, będąc również handlowcem, tj. podmiotem, który dokonał przywozu gazu płynnego (LPG) przetwarzanego następnie przez procesy mieszania, zatem nie nabył go od innego – odrębnego – producenta lub handlowca, a którego to gazu płynnego (LPG) ilość stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez Wnioskodawcę jako handlowca – obliczyć opłatę zapasową przyjmując za podstawę jej obliczenia różnicę pomiędzy ilością produktu końcowego i tą ilością gazu płynnego (LPG), która stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez nią samą jako poprzedniego handlowca.
2. Przepis art. 21b ust. 6 ustawy stanowi, że producent gazu płynnego (LPG), przetwarzający go poprzez procesy mieszania, który nabył od poprzedniego producenta lub handlowca gaz płynny (LPG), którego ilość stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca, oblicza opłatę zapasową, przyjmując za podstawę jej obliczenia różnicę pomiędzy ilością produktu końcowego i tą ilością gazu płynnego (LPG), która stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca.
3. Przepis ten wskazuje, że intencją ustawodawcy było to, aby opłata zapasowa była płacona od danej wielkości gazu LPG tylko jeden raz, przez producenta bądź handlowca, który jako pierwszy dokonał przywozu lub produkcji gazu LPG.
4. W celu zapewnienia jednokrotnego obłożenia danej wielkości gazu LPG opłatą zapasową, ustawodawca wprowadził mechanizm obciążenia różnicy.

5. Okazuje się jednak, że art. 21b ust. 6 ustawy interpretowany literalnie sprzeciwia się tej idei ustawodawcy w odniesieniu do sytuacji, gdy zachodzi tożsamość podmiotu handlowca i producenta.
6. Literalna wykładnia analizowanej normy prawnej może prowadzić do wniosku, z możliwości zastosowania różnicy ilości produktu końcowego i ilości gazu płynnego LPG, która stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej, może skorzystać jedynie podmiot, który nabył gaz płynny od innego producenta lub handlowca, nie może zaś skorzystać z niego podmiot, który łączy w sobie zakres czynności producenta i handlowca, czyli dokonuje procesów mieszania gazu płynnego LPG, który został przez niego przywieziony.
7. Jest niedopuszczalna luka, która prowadzi do dyskryminacji ekonomicznej podmiotów takich, jak Wnioskodawca, które są zarówno czynnymi producentami i handlowcami.
8. W takim przypadku należy, zdaniem Wnioskodawcy zastosować wykładnię celowościową i zgodnie z zasadą unikania podwójnego opodatkowania tego samego przedmiotu opodatkowania, uznać, że podmiot, który jest handlowcem i producentem, a produkuje gaz płynny LPG, przetwarzając go poprzez procesy mieszania, powinien obliczyć opłatę zapasową, przyjmując za podstawę jej obliczenia różnicę pomiędzy ilością produktu końcowego i tą ilością gazu płynnego LPG, która stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca, uznając w tym przypadku siebie samą jako poprzedniego handlowca, tj. ogniwo w łańcuchu dostaw, który już obliczył i zapłacił opłatę zapasową z tytułu przywozu.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1- 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach², w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów

naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzwspólnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu ropy naftowej lub paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju. Natomiast obowiązek zapłaty opłaty zapasowej w przypadku produkcji paliw, zdarzeniem wywołującym powstanie obowiązku uiszczenia jest wyprodukowanie paliwa.

A zatem, przenosząc wyżej wskazane przepisy na opis stanu faktycznego oraz odnosząc się do stanowiska Wnioskodawcy zawartego w uzasadnieniu przedmiotowego wniosku należy stwierdzić, że brak jest podstaw prawnych do uznania, że przedsiębiorca będący równocześnie handlowcem w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach oraz producentem w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach może skorzystać z przepisu art. 21b ust. 6 ustawy o zapasach. Zgodnie z tym przepisem producent gazu płynnego (LPG), przetwarzający go poprzez procesy mieszania, który nabył od poprzedniego producenta lub handlowca gaz płynny (LPG), którego ilość stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca, oblicza opłatę zapasową, przyjmując za podstawę jej obliczenia różnicę pomiędzy ilością produktu końcowego i tą ilością gazu płynnego (LPG), która stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca. Przepis ten jednoznacznie wskazuje, że aby móc go zastosować niezbędne jest wystąpienie dwóch podmiotów, tj. producenta lub handlowca, który już uścił opłatę zapasową od wyprodukowanego lub przywiezionego paliwa, a także drugiego producenta, który to opłacone paliwo wykorzystuje do kolejnej produkcji. Ponadto kolejną przesłanką niezbędną przy zastosowaniu tego przepisu jest przeniesienie prawa własności paliwa będącego podstawą do uiszczenia opłaty zapasowej – *ergo* – musi nastąpić transakcja handlowa, np. sprzedaż. Podstawą do takiego stwierdzenia jest użycie w przepisie sformułowania „nabył”. Dlatego też, z uwagi na powyższe, należy uznać, że stanowisko Wnioskodawcy w zakresie objętym przedmiotowym wnioskiem jest nieprawidłowe.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.